

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200055
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200055.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (sudca spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): V. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., právne zast.: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nová Doba 489/15, 027 43 Nižná, pracovisko Hattalova 373/3, 029 01 Námestovo, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2016/000746/PAV zo dňa 19.12.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/8/2017-98 zo dňa 21.12.2017, takto,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/8/2017-98 zo dňa 21.12.2017 z a m i e t a.
Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zmenil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2016/000746/PAV zo dňa 19. decembra 2016 vo výroku, ktorým uložil žalobcovi sankciu vo výške 1.000,- € tak, že mu uložil pokutu podľa ust. § 105 ods. 3 písm. b) stavebného zákona vo výške 500,- € (slovom päťsto eur). Ostatné výroky napadnutého rozhodnutia zostali nedotknuté. Vo zvyšku žalobu zamietol. Súčasne rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v jednej polovici.

2. Krajský súd zistil, že prvostupňový správny orgán Mesto Tvrdošín rozhodnutím č. 1312/2010-104T z 12.03.2012 podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. článku I. § 5 písm. a) bod 1 zákona č. 608/2003 Z. z., § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., § 105 ods. 3 písm. b), § 107 ods. 2 a § 140 zákona č. 50/1976 Zb. a § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb., uznal žalobcu vinným, že ako stavebník začal v jarných mesiacoch roku 2010 stavbu „Rekreačná chata na krátkodobé pobyty, určená pre individuálnu rekreáciu a oddych“ realizovanú na pozemku C-KN parcely č. 12155/4, katastrálne územie T., bez stavebného povolenia, ktorá bola vo vysokom štádiu rozostavanosti (tesne pred dokončením),

čím bol zo strany stavebníka porušený § 54 a § 55 stavebného zákona, za čo mu podľa § 105 ods. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. bola uložená pokuta vo výške 3.000,- €.

3. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 19. decembra 2016 zmenil rozhodnutie Mesta Tvrdošín č. 1312/2010-104T zo dňa 12.03.2012 tak, že jeho výrokovú časť v predmete stanovenia výšky pokuty za uskutočnenú stavbu „Rekreačná chata na krátkodobé pobyty, určená pre individuálnu rekreáciu a oddych“ zmenil tak, že uloženú sankciu znížil pre obvineného V. J. na 1.000,- €. Ostatné podmienky výroku rozhodnutia o povinnosti uhradiť sankciu ponechal bez zmeny.

4. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že v konaní (sp. zn. 20S/12/2013) sa súd podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu uvádzanými v priebehu existencie tohto sporu, teda námietkami uplatnenými od roku 2010, pričom v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že posudzovaný objekt napĺňa definíciu stavby podľa § 43 prvá veta zákona č. 50/1976 Zb., jeho umiestnenie vyžadovalo úpravu podkladu. Pre rozhodovanie prvostupňového orgánu a v tejto súvislosti posudzovanie skutkovej stránky spáchaného priestupku, ako aj rozhodovanie žalovaného, bol rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol východiskom a podkladom pre rozhodovanie prvostupňového orgánu, preto žalovaný postupoval správne, keď vychádzal zo skutkového stavu, ktorý je obsiahnutý vo fotodokumentácii z 09.11.2012, kde na fotkách č. 4 a 12 je zachytené napojenie posudzovaného objektu zrejme na všeobecnú elektrickú sieť. Priestupku, ktorého sa žalobca podľa názoru správnych orgánov, ako aj súdu dopustil (§ 105 ods. 3 písm. b) stavebného zákona) je priestupkom trvácim. Pri priestupku trvácim začína prekluzívna lehota plynúť od zániku protiprávneho stavu.

5. Pokiaľ išlo o výšku uloženej sankcie, krajský súd dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov konania žalobcu, než ktorá vyplýva z rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. Uloženie pokuty vo výške 500,- € považoval za primeranú okolnostiam prípadu a súčasne zodpovedajúcu aj požiadavke generálnej prevencie. Pokuta vo výške 1.000,- € by bola pre žalobcu, podľa názoru krajského súdu likvidačná vzhľadom na jeho sociálne pomery, na ktoré krajský súd prihliadol už v rozhodnutí, ktorým priznal správnej žalobe odkladný účinok (25Sa/8/2017 zo dňa 15. mája 2017).

6. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil už tým, že mobilný dom, definovaný slovenskou normou STN EN 1647 vychádzajúcou z normy EN 1647:2004, spadajúci do kategórie „Karavanové mobilné domovy a Obytné vozidlá na voľný čas“, podľa názoru krajského súdu napĺňa definíciu stavby v zmysle § 43 ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon), podľa ktorého stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia.

7. Sťažovateľ tvrdil, že hoci je na fotografiách č. 4 a 12 vyhotovených dňa 09.11.2012, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, zachytené napojenie posudzovaného objektu zrejme na všeobecnú elektrickú sieť, z čoho žalovaný subsumoval objekt mobilného domu pod definíciu stavby pevne spojenej so zemou pripojením na siete a zariadenia technického vybavenia územia, v konaní uviedol a zároveň aj fotograficky zdokumentoval, že elektrický kábel, ktorým bol objekt napojený na susednú chatu, demontoval a na objekt umiestnil elektrickú zásuvku (v tomto prípade ho môžeme považovať za bežný spotrebič), na ktorú skutočnosť poukázal v odvolaní zo dňa 02.04.2012 voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Tvrdošín č. 1312/2010-104T zo dňa 12.03.2012. Vychádzajúc z týchto skutočností prestal posudzovaný objekt spĺňať definíciu stavby pevne spojenej so zemou pripojením na zariadenia technického charakteru. Nemôže preto súhlasiť s názorom krajského súdu, že v danom prípade išlo o priestupok v zmysle ust. § 105 ods. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona.

8. Keďže k zániku protiprávneho stavu došlo niekedy v marci 2012, podľa ust. § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky: nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. V tejto dvojročnej prekluzívnej lehote sa musí priestupok prejednať. Uvedeným je potrebné chápať celé správne konanie od jeho začatia do právoplatného rozhodnutia. Ak by došlo k uplynutiu dvojročnej lehoty počas odvolacieho konania, je odvolací orgán povinný na preklúziu prihliadnuť a konanie zastaviť. Už správny orgán mal podľa ust. § 66 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch odložiť vec, keďže zanikla zodpovednosť za priestupok.

9. Sťažovateľ navrhoval, aby Najvyšší súd SR ako súd kasačný napadnutý rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 25Sa/8/2017 zo dňa 21.12.2017 vo všetkých výrokoch zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

12. Kasačný súd z protokolu, napísaného dňa 09.11.2011 v Oraviciach, vo veci štátneho stavebného dohľadu vykonaného stavebným úradom Mesto Tvrdošín podľa §§ 98-102 zák. č. 50/1976 Zb. zistil, že ide o prízemný (jednopodlažný) objekt s pôdorysom rozmeru, šírka 4,52m x dĺžka 12,57m. Objekt je prekrytý sedlovou strechou s krytinou plechu. Nosná oceľová konštrukcia je podopretá na betónových tvárniciach, tieto boli položené na betónovú kocku, ktorá je vsadená do terénu a vyžadovala si úpravu podkladu. Železná konštrukcia bola pevne uchytená skrutkami o betónové tvárnice. Objekt bol napojený vzdušným vedením v dĺžke 9m na elektrický rozvod rekreačnej chaty súp. č. 61. Tento kábel bol prichytený svorkami na oceľové nosné lano.

13. Podľa § 43 ods. 1 prvá veta zák. č. 50/1976 Zb. stavebný zákon stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu.

14. Kasačný súd mal z pripojenej fotodokumentácie v administratívnom spise preukázané skutočnosti, uvedené v protokole zo štátneho stavebného dohľadu zo dňa 09.11.2011. Objekt bol umiestnený na podpornej stavebnej konštrukcii, ktorá stojí na betónových tvárniciach pod úrovňou trávnatého terénu, ktoré sú zapustené vo vodorovnej polohe. Kasačný súd konštatuje, že správna úvaha štátneho stavebného dohľadu zodpovedá aplikácii ust. § 43 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Kasačný senát z obsahu spisu nezistil vybočenie záverov hodnotiacich orgánov z medzi ich správnej úvahy povolenej zákonom týkajúcej sa skutočnosti, že osadenie objektu vyžadovalo úpravu podkladu. Úprava podkladu stavby bola nevyhnutná i z dôvodu, že išlo o trávnatý mierne svahovitý pozemok a na to, aby podporná stavebná konštrukcia bola vo vodorovnej polohe musel byť pôvodne trávnatý terén upravený pre podpornú konštrukciu. Rozsah súdneho prieskumu bol uskutočnený podľa § 27 ods. 2 SSP. Kasačný súd súčasne konštatuje, že trváci charakter priestupu bol preukázaný.

15. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevznikol.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.